

Kovostrojní symfonie

Umbrtka

Kračím po ulicích Plzně, kráčím po Zvradlanech
Prší mi špinavé bahno na kabát, železné dunění tu zní jak ve snech
Výtok šedé směsi praská
V pecích vysokých kov
Soustruh výkon podává
Klikovou hřídel tvoř

Hrbaté dláždění vládne chodníkům,
Popelářní siluety se městem potácí
Odpadní materiál svážen je na skládky,
Kde se dodržují technologické procesy
Zuřivě ptám se kontejnerů
Zda Umbrtka je nablízku
Hřmotem plech mi odpovídá
Jdi, jdi k Petrohradu

Městem kráčí legie průmyslových pohanů
Zašpiněná zákoutí praví slova standardní
Městem kráčí páni práce v prachmatickém záklonu
Betonové monumenty hodnoty jsou základní

Procházím hrubou ulicí a spatřuji chlápka od dvojky
Následuji popelářský vůz a zdravím chlápka od popelnic

Na každém rohu snad desítky jsou dělníků
Došel jsem na Petrohrad, vidím Pána Umbrtku

Umbrtka se nesklání před bohem
Umbrtka se zaklání při chůzi
Jeho práce je mířená do boha
Přestože ruce stále má v kapsách

Betonové pražce
Ocelové mosty
Šedá slova práce
Znějící za vraty
Kovobuchot strojů
Bohazmarné hymny
Pramen v síle hromů
Zakloněné stíny

Nádraží žije prací za noci
Hřmot lokomotiv, skřípot vagónů
Hlášení pracovní i veřejná
Sestavy výhybek a odjezdy vlaků

Věčně prší špinavý závoj vod a Umbrtka vkládá ruce do lednic
"Ve svém ryzím záklonu vždy chod", pravím já, však on nevyřkl nic
Kovostrojní symfonie hraje pod Plzní, Škodovy závody prací ji hostí
Stotunová monstra z kovu pod bucharem zní, staré výrobní haly celé město roz
duní

Pramen šedé hudby vytryskl
Olej proudí korytem
Oceloplechové skříně hoří
Dělníci se chrání sklem

Ze všech chrámů práce těžké vozy vyjíždějí, tyto tanky však nejedou do války
Jedou na velká staveniště, pro Pána zbudovat šedé pomníky
Slávu nehynoucí Pánu práce, ať záklání se s ním tisíce dělníků
Prachmatická nastala revoluce, hlavní brána otevřena do Škodových závodů

Mraky šedé mlhy z komínů
Obrazy chmurné na obloze
Slunce správně zašpiňují
A atmosféru dokreslují